

Sygn. akt II K 1148/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 17.04.2019 r.

sprawy R. F., syna J. i Z. z domu S., urodzonego dnia (...) w P.,

oskarżonego o to, że: w dniu 6 października 2018 roku w P., woj. (...), po uprzednim przeskoczeniu ogrodzenia wdarł się na ogrodzony teren schroniska dla bezdomnych zwierząt

tj. o czyn z art. 193 kk

- oskarżonego R. F. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 193 kk i za to na mocy art. 193 kk wymierza mu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;
- na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa

II K 1148/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła R. F. o to, że w dniu 6 października 2018 roku w P. województwa (...) po uprzednim przeskoczeniu ogrodzenia wdarł się na ogrodzony teren schroniska dla bezdomnych zwierząt, tj. o czyn z art. 193 k.k.

Wraz z aktem oskarżenia wpłynął wniosek o wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary 30 stawek dziennych grzywny po 30 złotych stawka.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 5 października 2018 roku pracownik schroniska dla bezdomnych zwierząt w P. M. F. zabrał z (...)błąkającego się psa należącego do P. B., która tego dnia znajdowała się wraz ze swoim konkubentem R. F. w stanie upojenia alkoholowego i nie było z nimi żadnego kontaktu. Kiedy odzyskali kontakt z rzeczywistością dowiedzieli się, że pies został zabrany do schroniska. Postanowili odzyskać psa, więc następnego dnia tj. 6 października 2018 roku udali się z dokumentami do schroniska, ale było ono zamknięte. W związku z powyższym R. F. przeskoczył ogrodzenie i po wyjęciu desek ze ściany bocznej kojca zabrał psa i przekazał go P. B.. R. F. jest kawalerem, jest na utrzymaniu matki, ma wykształcenie średnie i jest technikiem budownictwa.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: M. F. – k. 4-5 i P. B. – k. 13-14, ponieważ są logiczne i wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Sąd obdarzył wiarą również dowody

w postaci: protokołu oględzin zapisu z kamer monitoringu – k. 22-23, danych osobo poznawczych – k. 31, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez bezstronne, kompetentne, uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony R. F. – k. 26-27 przyznał się do winy i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz wniósł o wymierzenie mu kary 30 stawek dziennych grzywny po 30 złotych stawka.

Wina oskarżonego R. F. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonemu czyn polegający na wdarciu się na ogrodzony cudzy teren stanowi przestępstwo określone w art. 193 kodeksu karnego.

Przy wymiarze kary sąd uwzględnił wniosek o dobrowolne poddanie się karze, która to kara uwzględnia nadużywanie alkoholu przez oskarżonego i pasożytniczy tryb życia jako okoliczności obciążające oraz okazaną skruchę i motyw działania, a mianowicie chęć pomocy bliskiej osobie w odzyskaniu psa jako okoliczności łagodzące. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa, która spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa. Jednak przy redakcji wyroku sąd omyłkowo ustalił wysokość stawki dziennej na 10 złotych chociaż wniosek opiewał na 30 złotych i w tym zakresie wyrok powinien zostać zmieniony.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, ponieważ nie posiada on stałych dochodów ani majątku podlegającego egzekucji.